

ALLERHEILIGEN EN ALLERZIELEN 2005

Volgende week dinsdag 1 november vieren we het feest van Allerheiligen. Vanaf de eerste jaren van het christendom kent de kerk vele martelaren, mensen die hun trouw aan het geloof moesten bekopen met de dood. In het begin van de kerk werden alle martelaren in een gezamenlijke viering herdacht en vereerd. Maar na het jaar 700 werd het martelarenfeest door de paus verandert in Allerheiligen. Niet alleen martelaren, maar ook heiligen, bekend of onbekend, die door hun leven getuigd hebben van de liefde van God voor ons mensen, worden sindsdien herdacht. Van oorsprong is het een kerkelijk hoogfeest en wordt in vele katholieke landen nog steeds als feestdag gevierd. In ons land vroeger ook, maar door de nadruk op economisch presteren in onze maatschappij in de jaren 60 afgeschaft. Het is een belangrijke feestdag omdat de heiligen, die ook onder ons leven, ervaren hebben wat Gods genade voor ons mensen inhoudt en zij hebben daarvan getuigenis afgelegd. Wij staan met zijn allen in hun traditie. Zij hebben niet gezwegen over hun geloof en geprobeerd tot uitdrukking te brengen dat Gods liefde onbegrensd is en dat we nooit tevergeefs bij God aankloppen. Zij dienen ook als voorbeeld voor ons. De heiligen kunnen ons tot voorbeeld zijn door ons de weg wijzen naar God. Iedereen die zich christen noemt is geroepen tot 'heiligheid', tot meewerken aan het heil van de wereld en de medemens. Hierbij gaat het om het komend koninkrijk van God op aarde waarin plaats is voor vrede, gerechtigheid, bevrijding en heelheid. Op Allerheiligen gedenken we allen die ons in geloof zijn voorgedaan en worden we zelf geroepen tot 'heiligheid', medewerkers voor vrede en gerechtigheid.

Na Allerheiligen volgt op woensdag Allerzielen. Nu gedenken we onze verbondenheid met de doden. Opnieuw nemen we afscheid van onze dierbaren die ons in geloof zijn voorgedaan. Net als de heiligen die we op Allerheiligen herdenken en onze dierbare doden die we op Allerzielen herdenken, zeggen al die mensen die ons zijn voorgedaan dat de dood niet het einde is, maar dat het uiteindelijk gaat om de gemeenschap met God. Daarom liggen deze twee dagen zo dicht bij elkaar. In onze geloofsbelijdenis bidden we: "Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen, de verrijzenis van het lichaam en het eeuwige leven". Met Allerzielen gedenken we alle doden. We denken aan hun dood, maar ook aan die van ons.

Vanuit de Avondwake-groep is het volgende gedicht van Ben Veldstra aangereikt:

De dood voorbij

Al staan we machteloos rond het graf
legt 't leven hier zijn gratie af,
zijn sterven is een nieuw begin;
wij gaan met hem de toekomst in.

Hij daagt ons uit, de dood voorbij,
te leven in zijn geest, nu hij
zijn liefde ons heeft toevertrouwd,
op ons zijn toekomst heeft gebouwd.

Een graf heeft nooit het laatste woord
voor wie in zwijgen roepen hoort,
de stille vraag om hulp verstaat,
een arm om iemands leven slaat.

De kracht, die handen open doet,
die stenen wegrolt, eens voorgoed,
maakt onze hoop en vriendschap waar,
doet ons geloven in elkaar.

Waar 'zijn' of 'hem' staat kan natuurlijk ook gelezen worden 'haar'.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 71, 29 oktober 2005